

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2043

Vragen van het lid **Sterk** (CDA) aan de ministers van Justitie en van Buitenlandse Zaken over *het bericht dat Frankrijk het Franse staatsburgerschap heeft ontzegt aan een man die zijn vrouw dwong tot het dragen van een boerka* (ingezonden 5 februari 2010).

Antwoord van minister **Verhagen** (Buitenlandse Zaken), mede namens de minister van Justitie (ontvangen 26 maart 2010).

Vraag 1 en 4

Is het waar dat Frankrijk het Franse staatsburgerschap heeft ontzegt aan een man die zijn vrouw dwong tot het dragen van een boerka?¹

Is het waar dat Frankrijk eerder het toekennen van de Franse nationaliteit heeft geweigerd op grond van een »radicale geloofsuiting die niet overeenstemt met de kernwaarden van de Franse samenleving»?²

Antwoord 1 en 4

Op voorstel van de Franse minister van Immigratie en met instemming van de Franse Raad van State heeft de Franse regering onlangs besloten de Franse nationaliteit niet te verlenen aan een Marokkaanse man die zijn (Franse) vrouw verplicht een boerka te dragen. Volgens de Franse regering verhindert deze opvatting inburgering in de Franse samenleving en is deze niet in overeenstemming met de waarden van de Franse republiek, vooral waar het de gelijkheid tussen man en vrouw betreft. In 2008 stemde de Franse regering op dezelfde grond in met een naturalisatieweigering van een volledig gesluierde vrouw.

Vraag 2

Zo ja, is dit gebeurd op een rechtsgrond die voldoet aan de bepalingen van het Europees verdrag inzake nationaliteit?

Antwoord 2

Het verlenen van de nationaliteit is een bevoegdheid die is voorbehouden aan het land in kwestie. Het land kan zelf regels en voorwaarden opstellen, mits die in overeenstemming zijn met internationale verdragen. Regels en voorwaarden verschillen dan ook per land. Er is geen aanleiding om te

¹ De Telegraaf, 3 februari 2010: «Frankrijk weert man met boerka-vrouw».

² de Volkskrant, 2 februari 2010.

veronderstellen dat de voorwaarden die Frankrijk stelt in strijd zijn met bepalingen van het Europees Verdrag inzake Nationaliteit.

Vraag 3

Waarom heeft Frankrijk het Europees verdrag inzake nationaliteit nog niet geratificeerd?³

Antwoord 3

Voor zover mij bekend heeft Frankrijk zijn positie in dit verband nog niet bepaald. De beslissing om al dan niet te ratificeren is uiteraard aan Frankrijk.

Vraag 5

Ziet u in het Franse voorbeeld aanleiding de Nederlandse nationaliteitswetgeving aan te passen?

Antwoord 5

Neen. De Rijkswet op het Nederlanderschap bevat een norm die vergelijkbaar is met de Franse norm. Artikel 8, aanhef en eerste lid onder d, bepaalt, kort gezegd, dat voor verlening van het Nederlanderschap door naturalisatie slechts in aanmerking komt de verzoeker die in de Nederlandse samenleving als ingeburgerd kan worden beschouwd op grond van het feit dat hij beschikt over kennis van de Nederlandse taal, alsmede van de Nederlandse staatsinrichting en maatschappij en hij zich ook overigens in de Nederlandse samenleving heeft doen opnemen. De Handleiding bij de Rijkswet op het Nederlanderschap zegt daarover, dat inburgering in algemene zin een zekere aanvaarding van de Nederlandse samenleving veronderstelt. Op deze grond wordt onder meer de naturalisatie geweigerd aan iemand die polygaam gehuwd is. Indien duidelijk blijkt dat verzoeker zich buiten de vereisten om opzettelijk afzijdig houdt van – of afzet tegen – alles wat Nederlands is of op Nederland betrekking heeft, of bijvoorbeeld weigert zijn kinderen naar school te laten gaan of zich gedraagt tegen de waarden van de rechtstaat, zal hij niet kunnen worden beschouwd als te zijn opgenomen in de Nederlandse samenleving en zal zijn verzoek om naturalisatie worden afgewezen. De in Nederland geldende principes van gelijkwaardigheid tussen man en vrouw, alsmede van scheiding van kerk en staat vormen onderdeel van het inburgeringstraject. Bovendien dient tijdens de naturalisatieceremonie de verklaring van verbondenheid te worden afgelegd, waarbij wordt beloofd dat men respect heeft voor de Nederlandse rechtsorde en vrijheden en dat men de plichten zal vervullen die bij het Nederlanderschap horen.

³ In de nota naar aanleiding van het verslag bij wetsvoorstel 31 813 (R1873), nr. 6, is aangegeven dat Frankrijk het Europese Nationaliteitsverdrag wel heeft ondertekend, maar niet geratificeerd